

Broj: X-K-08/641-1

Sarajevo, 11.03.2010. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudije Hasije Mašović kao predsjednika vijeća, sudije Esada Fejzagića i sudije Nenada Šelede kao članova vijeća, u krivičnom predmetu protiv optuženog Vinka Jurića, zbog krivičnog djela neovlašteni promet općnim drogama iz člana 195. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH) i krivičnog djela nedozvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ F BiH), a u vezi sa članom 53. KZ BiH, povodom optužnice Tužilaštva BiH broj: KT-543/08 od 04.06.2009. godine, nakon održanog glavnog i javnog pretresa, u prisustvu tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine, Diane Kajmaković, optuženog Vinka Jurića i njegovog branioca, advokata Fahrije Karkina iz Sarajeva, donio je i javno objavio dana 11.03.2010. godine sjedeću:

PRESUDA

Optuženi VINKO JURIĆ, sin Zvonka i majke Mare, rođene Radić, rođen 12.11.1978. godine u Jajcu, nastanjen u Jajcu na adresi Buliči bb, po narodnosti Hrvat, državljanin Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske, po zanimanju automehaničar, zaposlen u "Barakuda d.o.o." Široki Brijeg, neoženjen, JMB 1211978102098, posjeduje ličnu kartu broj: 05DMB7881.

KRIV JE

Što je:

U decembru 2008. godine, nakon što je radi dajne međunarodne prodaje dogovorio i organizovao grupu ljudi radi kupovine, prijevoza i prenosa opojne droge „marihuana-skank“ sa područja R. Crne Gore na područje Bosne i Hercegovine, a radi dajne međunarodne kupoprodaje, slanja i isporuke opojne droge „marihuana-skank“ i to za zemlje Zapadne Evrope, od njemu poznatih lica sa područja Republike Crne Gore, a kcja opojna droga je Konvencijom o psihotropnim supstancama od 1971. godine i Kješenjem o popisu opojnih droga („Službeni list RBiH“ br. 2/92 i 13/94) proglašena općnom drogom i čiji je promet zabranjen u skladu sa odredbama Zakona o proizvodnji i prometu opojnih droga („Službeni list RBiH“ br.2/92 i 13/94) i Zakona o sprječavanju i suzbijanju zloupotrebe opojnih droga („Službeni glasnik BiH“ br. 8/06), kcjcj grupi ljudi su pristupili Aleksandar Lučić, Mario Krešić i Dražan Pavlović iz Mostara, da bi zajedno organizovali međunarodni promet supstanci ili preparata kcji su propisom proglašeni

opcjnim drogama, na šta su ovi pristali, te postali članovi ovako organizovane grupe ljudi, u smislu člana 1. stav. 18. KZ BiH, a sve radi sticanja protupravne imovinske koristi, pa je Vinko Jurić:

Dana 09.12.2008. godine, nakon što je otišao u R. Crnu Goru koristeći kao prevozno sredstvo pmv marke „Opel Astra“, reg. oznaka 961-T-312, vlasništvo Rent-a-Car „Turist 98“ Jajce, te na području grada Nikšića, R. Crna Gora, dogovorio sa njemu poznatim licima sa područja R. Crne Gore kupovinu opojne droge za njemu poznatu cijenu, odnosno isporuku 163 kg. opojne droge „marihuana-skank“ iz R. Crne Gore u Bosnu i Hercegovinu, koja opcjna droga u sebi sadrži psihoaktivne supstance tetrahidrokanabinol (THC), kanabinol (CBN) i kanabidiol (CBD) a koja predstavlja Cannabis i koja je na popisu opcjnih droga a koja je rješenjem o popisu opcjnih droga („Službeni list RBiH“ br. 2/92 i 13/94) proglašena opcjnom drogom i čiji je promet zabranjen u skladu sa odredbama Zakona o proizvodnji i prometu opcjnih droga („Službeni list RBiH“ br.2/92 i 13/94), te organizovao skupa sa njemu poznatim licima prevoz i prenos ove opojne droge preko granične crte između R. Crne Gore i BiH preko ilegalnog graničnog prelaza izbjegavajući mjere granične kontrole do grada Trebinja u BiH gdje istu po prethodnom dogovoru preuzima Aleksandar Lučić, te daje dana 11.12.2008. godine prevozi, koristeći pmv marke „VW Golf 4“ reg. oznaka 415-T-886, u vlasništvu njegovog oca Lučić Milorada, sa područja Trebinja na područje Mostara, tačnije do mjesta Buna, gdje se po prethodnom dogovoru sastaje sa Vinkom Jurićem, Mariom Krešićem i Dražanom Pavlovićem koji su ga na dogovorenom mjestu čekali u pmv „Opel Astra“ reg. oznaka 961-T-312, odakle su se nakon sastanka u koloni odvezli do mjesta Ortriješ, općina Mostar, gdje su predmetnu opcjnu drogu, upakovanu u 154 paketa ukupne težine 163 kg, prebacili iz pmv. Marke „VW Golf“, (reg. oznaka 415-T-886) u pmv marke „Ford Sierra“ (reg. oznaka 906-E-076), koje koristi Dražan Pavlović, nakon čega je Dražan Pavlović predmetnu opcjnu drogu prevezao do svoje porodične kuće u naselju Ortriješ te dio opojne droge, tačnije 90 paketa opojne droge, izvadio iz vozila i uskladištio odnosno sakrio u potkroviju svoje porodične kuće nakon čega je preostali dio opojne droge, tačnije 64 paketa, daje prevezao istim vozilom do poslovnog prostora kojeg je ranije uzeo pod zakup, a koji se nalazi u ulici Splitska broj 76 u Mostaru, te predmetnu opcjnu drogu izvadio iz vozila te uskladištio odnosno sakrio u unutrašnjost navedenog poslovnog prostora a sve sa namjerom da istu, u skladu sa prethodnim dogovorom sa Vinkom Jurićem i Mariom Krešićem, daje preveze za zemlje Zapadne Evrope i isporuči njima poznatim licima na području zemalja Zapadne Evrope, koristeći kao prevozno sredstvo motorno vozilo za vuču „šlepa“ sa ugrađenim skrivenim bunkerima za skrivanje opojne droge u gazištima istog a za čiju kupovinu je, po prethodnom dogovoru sa Vinkom Jurićem i Mariom Krešićem, bio zadužen Dražan Pavlović koji je i tražio odgovarajuće vozilo i dogovarao kupovinu predmetnog vozila od njemu poznatog lica.

Dakle:

Vinko Jurić organizovao grupu ljudi radi neovlaštene međunarodne kupovine, prodaje, prijenosa, držanja, prevoza i prenosa, uvoza i izvoza supstanci ili preparata koji su propisom proglašeni opcjnim drogama,

Čime je:

Naprijed opisanom radnjom, počinio krivično djelo neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ BiH,

Pa ga Sud, na osnovu navedenih zakonskih propisa, uz primjenu odredbi člana 39., 42. i 48. Krivičnog zakona BiH:

O S U Đ U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 5 (PET) GODINA

U smislu člana 56. Krivičnog zakona BiH optuženom se u izrečenu kaznu zatvora ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru, i to:

- počev od dana lišenja slobode, tj. od 16.12.2008. godine pa nadalje;

Na osnovu člana 188. stav 1. ZKP BiH optuženi Vinko Jurić se obavezuje naknaditi troškove krivičnog postupka čiju će visinu Sud odrediti posebnim rješenjem, po pribavljanju potrebnih podataka.

...

Nasuprot tome, na osnovu odredbe člana 284 . tačka c) Zakona o krivičnom postupku BiH,

Optuženi Vinko Jurić,

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

Da je:

*Dana 16.12.2008. godine, u mjestu Jajce, u ul. Bulići bb, u podrumskim prostorijama porodične kuće porodice Jurić u ul. Bulići bb, neovlašteno držao: **146 komada metaka za automatsko i poluautomatsko vatreno oružje** različitog kalibra i **tri prazna okvira za automatsku pušku**, a čije držanje građanima uopšte nije dozvoljeno.*

Čime bi počinio krivično djelo neovlašteno držanje oružja ili eksplozivnih tvari iz člana 371. stav 1. Krivičnog Zakona Federacije BiH.

Na osnovu odredbe člana 189. stav 1. ZKP BiH, troškovi krivičnog postupka iz člana 185. stav 2. tačka a) do j) kao i nužni izdaci optuženog i nužni izdaci i nagrada branioca, u dijelu u kojemu je optuženi oslobođen od optužbe, padaju na teret budžetskih sredstava Suda.

Obrazloženje

Tužilaštvo BiH je dana 04.06.2009. godine podiglo optužnicu broj: KT-543/08 kojom je Vinka Jurića, Maria Krešića i Dražana Pavlovića optužilo za počinjenje krivičnog djela neovlašteni promet općnim drogama iz člana 195. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ BiH, a sve u vezi sa članom 29. KZ BiH, dok je Vinko Jurić optužen i za počinjenje krivičnog djela neovlašteno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 1. KZ F BiH, a sve u vezi sa članom 53. KZ BiH. Sudija za prethodno saslušanje je dana 08.06.2009. godine potvrdio navedenu optužnicu, nakon čega su se optuženi, na ročištu za izjašnjenje o krivnji, izjasnili da nisu krivi za počinjenje krivičnih djela za koje ih Tužilaštvo BiH tereti.

Nakon što je dana 25.09.2009. godine, pred pretresnim vijećem Suda BiH počeo glavni pretres, te nakon što su dana 02.10.2009. godine, optuženi Mario Krešić i Dražan Pavlović, u prisustvu svojih branilaca, dali izjavu kojom su priznali izvršenje krivičnog djela za koje ih optužnica tereti, to je Sud, u skladu sa članom 26. ZKP-a BiH, a iz razloga cjelishodnosti i efikasnosti vođenja krivičnog postupka, u odnosu na optužene Maria Krešića i Dražana Pavlovića postupak razdvajao i posebno dovršio.

Provedeni dokazi:

Po prijedlogu tužilaštva sud je proveo dokaze optužbe i to saslušanje svjedoka: Kadić Semina, Fazlić Sabinu i Kobiljak Elmedina, dok su u svojstvu vještaka saslušani: kriminalistički vještak za hemijska ispitivanja, diplomirani inženjer hemije Radović – Rajević Gordana i inspektor Ođeičenja za KDZ i TZ, Centra za forenziku i podršku pri F MUP-u BiH, Samir Babić, nakon čijih stručnih mišljenja su u sudski spis uvršteni: Nalaz i mišljenje kriminalističkog vještaka hemije, stalnog sudskog vještaka Radović – Rajević Gordane, broj: 09-14/1-1-04-5-7490 od 18.12.2008. godine i Izvještaj inspektora Ođeičenja za KDZ i TZ pri F MUP-u BiH, Samira Babića, broj: 09-14/4-5 od 21.04.2009. godine, a koji se odnosi na očitavanje podataka sa mobilnih telefonskih aparata i SIM kartica.

Po prijedlogu tužilaštva, kao dodatni dokaz optužbe, saslušan je u svojstvu svjedoka Dražan Pavlović.

Tužilaštvo BiH je predložilo, ali Sud nije prihvatio, da se u okviru dokaznog postupka sasluša svjedok Dragana Perak. Naime odbrana je na glavnom pretresu prigovorila izvođenju ovog dokaza, naglasivši da je isti nezakonit odnosno da je Dragana Perak nevjenčana supruga optuženog Vinka Jurića, pa sa takvim statusom spada u red privilegovanih svjedoka koji mogu odbiti svjedočenje.

Sud je svjedoka Dragana Perak na glavnom pretresu saslušao na okolnosti postojanja vanbračne zajednice sa optuženim, kada je svjedok izjavila da sa Vinkom Jurićem živi u vanbračnoj zajednici, te je zatražila da iz tih razloga ne svjedoči u ovom predmetu. U postupku utvrđivanja da li ovaj svjedok spada u red privilegovanih svjedoka koji prema odredbi člana 83. stav 1. ZKP BiH mogu odbiti svjedočenje pred Sudom, vijeće je izvršilo uvid u materijalne dokaze koje je branilac optuženog predao na glavnom pretresu održanom dana 12.10.2009. godine, i to: Uvjerenje općine Jajce (kućna lista) broj: 07-13-18865/09 od 06.10.2009 godine, iz kojeg proizilazi da Dragana Perak živi u zajedničkom kućanstvu sa Jurić (Zvonko) Vinkom, Potvrdu općine Jajce, mjesna zajednica Bulići broj: 28/09 od 06.10.2009. godine, kojom je od strane navedene mjesne

zajednice potvrđeno da Dragana Perak od 04.04.2008. godine živi u vanbračnj zajednici sa Vinkom Jurićem i izjavu Dragane Perak datu kod Službe opće uprave i društvenih djelatnosti brcj: 07-05-10390/09 od 06.10.2009. godine, kojom Dragana Perak, u prisustvu dva svjedoka i to: Dramac Anđelke i Crnac Mesuda, pod punom materijalnom i krivičnom odgovornošću potvrđuje da od dana 04.04.2008. godine živi sa Vinkom Jurićem na adresi Bulići bb.

Sud je, razmotrivši navedene dokaze, izveo zaključak da se zajednica između Dragane Perak i optuženog Vinka Jurića ima smatrati vanbračnom, te je u tom kontekstu donio odluku da je Dragana Perak privilegovani svjedok u smislu odredbe člana 83. stav 1. ZKP BiH, te da shodno tome nije dužna svjedočiti pred Sudom, iz kojih razloga je odbijen prijedlog Tužilaštva za saslušanjem tog svjedoka.

Pred Sudom je sadržajno iznesena i u sudski spis uvrštena sijedeća materijalna dokumentacija Tužilaštva BiH:

- 1) Nalaz i mišljenje o ispitivanju bijjne mase brcj: 09-14/1-1-04-5-7490 od dana 18.12.2008 godine;*
- 2) Fotodokumentacija "A" brcj: 09-14/1-1-04-5-7490 od 18.12.2008. godine;*
- 3) Fotodokumentacija "B" broj: 09-14/1-1-04-5-7490 od 18.12.2008. godine;*
- 4) Dopis Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova, Federalne uprave policije Sarajevo, brcj: 09-14/4-5 od 21.04.2009. godine uz Izvještaj za analizu o izvršenom pregledu uređaja za automatsku obradu podataka postupajući po Naredbi Suda BiH X-KRN-08/641-1 od 15.01.2009 godine i Naredbi Tužilaštva BiH brcj: KT-543/08 od 16.01.2009 godine;*
- 5) Dopis Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova, Federalne uprave policije Sarajevo, brcj: 09-13/2-04-3-26/5 od 12.05.2009 godine uz šematske prikaze telefonskih listinga od 1 do 12;*
- 6) Naredba Suda BiH brcj: X-KRN/08/641-1 od 08.01.2009 godine uz Naredbu za izvršenje naredbe Suda broj: KT-543-/08 od 08.01.2009 godine a operateru telekomunikacija HT Mobilne komunikacije d.o.o.;*
- 7) Dopis operatera HT Mostar Ej. Br.D-109-1/09 od 24.01.2009 godine uz listing traženih brojeva;*
- 8) Naredba Suda BiH broj X-KRN/08/641-1 od od 08.01.2009. godine uz Naredbu za izvršenje Naredbe Suda KT-543/08 od 08.01.2009 godine Telekomu Republike Srpske;*
- 9) Dopis Telekoma RS-a broj:1-02-CT-22-2/09 od 12.01.2009 godine uz listing traženih brcjeva;*
- 10) Naredba Suda BiH brcj X-KRN/08/641-1 od 29.01.2009. godine uz Naredbu za izvršenje naredbe Suda BiH KT-543/08 od 30.01.2009 godine HT Mobilnim komunikacijama Mostar;*
- 11) Dopis operatera HT Mostar Dj. br. D-1222-1/09 od 16.02.2009. godine uz listing tražene brcjeve;*
- 12) Izvještaj o izvršenom stručnom pregledu i analizi centralne procesorske jedinice i navigacijskog uređaja uz popratni akt od brcj: 09-031 23.01.2009. godine uz 1 DVD i CD;*
- 13) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Vinka Jurića KT-543/08 od 17.12.2008. godine;*
- 14) Izvod iz kaznene evidencije za Vinka Jurića brcj: 02-5-3-04-2-44/08 SS od 20.01.2009 godine;*

- 15) *Dopis Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova, brcj: 09-13/4-04-3-7404/08 od 24.03.2009 godine uz dopis NCB Inerpola Sarajevo brcj:16-3-04-8-IP-I-OK-652/09-8 i pregled prelaska preko državne granice Vinka Jurića;*
- 16) *Dopis Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova, brcj: 09-13/4-04-3-7468/08 od 02.04.2009 godine uz Ugovor o najmu vozila broj: 116/08, račun brcj: F-206 od 08.12.2009 godine i Naredbu za prikupljanje informacija broj: KT-543/08 od 31.03.2009. godine;*
- 17) *Dopis Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova brcj: 09-13/4-04-3-7404/08 od 29.04.2009. godine uz dopis Hotela "Ero" od 29.04.2009. godine;*
- 18) *Zapisnik o saslušanju svjedoka Kadić Semina brcj: KI/543/08 od 04.05.2009. godine;*
- 19) *Naredba za daktiloskopsko i hemijsko vještačenje Ministarstvu unutrašnjih poslova FBiH, Centar za forenziku KT-543/08 od 17.12.2008 godine;*
- 20) *Dopis Ministarstva unutrašnjih poslova FBiH, Federalne uprave policije Sarajevo, brcj: 09-14/1-1-04-5-935 od 18.02.2009 godine uz Nalaz i mišljenje brcj: 09-14/1-1-04-5-935 od 18.02.2009. godine i Naredbu za daktiloskopsko i hemijsko vještačenje brcj: KT-543/08 od 11.02.2009. godine;*
- 21) *Naredba Suda BiH brcj: X-KRN/08/641-1 od 15.01.2009. godine za pretresanje uređaja za automatsku obradu podataka i navigacijskih uređaja uz Naredbu za izvršenje Naredbe Suda BiH KT-543/08 od 16.01.2009 godine;*
- 22) *Naredba za analitičko vještačenje Federalnom ministarstvu unutrašnjih poslova, Federalnoj upravi policije Sarajevo KT-543/08 od 31.03.2009. godine;*
- 23) *Dopuna službenog izvještaja Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova, Federalna uprava policije brcj: 09-13/4-KU-147/08 od 17.12.2008. godine;*
- 24) *Usmena naredba za pretresanje prostorija i pokretnih stvari Vinka Jurića FMUP-a FUP-a Sarajevo brcj:13/4-sl od 16.12.2009. godine;*
- 25) *Zapisnik o predaji osobe lišene slobode Tužiteju brcj: 14/2-3-69-sl od 17.12.2008. godine;*
- 26) *Zapisnik o predaji osobe lišene slobode Tužiteju brcj: 13/4-sl od 17.02.2008. godine;*
- 27) *Zapisnik o lišenju slobode brcj: 13/4-sl od 16.12.2008. godine;*
- 28) *Zapisnik o pretresanju stana Jurić Vinka broj: 13/4-sl/08 od 16.12.2008. godine;*
- 29) *Zapisnik o pretresanju stana Jurić Vinka broj: 13/4-sl-1/08 od 16.12.2008. godine;*
- 30) *Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Jurić Vinka brcj: 13/4-sl/08 od 16.12.2008. godine;*
- 31) *Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Jurić Vinka broj: 13/4-sl-1/08 od 16.12.2008. godine;*
- 32) *Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Jurić Vinka broj: 13/4-sl-2/08 od 16.12.2008 godine;*
- 33) *Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Jurić Vinka brcj: 13/4-sl-3/08 od 16.12.2008 godine;*
- 34) *Dopis Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova, Federalne uprave policije Sarajevo, brcj: 09-13/4-04-3-7404/08 od 19.01.2009. godine;*
- 35) *Fotodokumentacija pretresa porodične kuće i ostalih prostorija Vinka Jurića u mjestu Bulići bb, općina Jajce brcj: 02/5-2-04-2-36/09;*
- 36) *Fotodokumentacija pretresa porodične kuće i ostalih prostorija Vinka Jurića u mjestu Bulići bb, općina Jajce brcj: 02/5-2-04-2-36-1/09;*

- 37) Izvještaj o izvršenom krivičnom djelu FMUP-a, FUP-a Sarajevo broj: 09-13/4- KU-12 od 27.02.2009. godine;
- 38) Dopis FMUP-a, FUP-a broj: 09-13/4-04-3-7404/08 od 16.12.2008. godine uz CD snimak video nadzora;
- 39) Zapisnik o predaji osobe lišene slobode nadležnom tužiteiju broj: 14/2-3-68/08 od 16.12.2008. godine;
- 40) Zapisnik o predaji osobe lišene slobode Krešić Maria broj: 13/4/08 od 16.12.2008. godine;
- 41) Zapisnik o predaji osobe lišene slobode Krešić Maria broj: 13/4/08 od 15.12.2008. godine;
- 42) Zapisnik o predaji osobe lišene slobode Krešić Maria broj: 14/2-3-68/08 od 16.12.2008. godine;
- 43) Potvrda o predaji lica lišenog slobode Krešić Maria broj: 214/08 od 15.12.2008. godine;
- 44) Potvrda o lišenju slobode Krešić Maria broj: 214/08 od 15.12.2008. godine;
- 45) Potvrda o dobrovoljnoj predaji mobitela i SIM kartice Maria Krešića putem braniteija Nikice Gržića broj: KT-543/08 od 17.12.2008 godine;
- 46) Službeni izvještaj FMUP-a, FUP-a Sarajevo broj: 09-13/4-KU-147/08 od 14.12.2008. godine;
- 47) Usmena naredba za pretresanje prostorija i pokretnih stvari Dražana Pavlovića FMUP-a, FUP-a Sarajevo broj: 13/4 od 13.12.2008 godine;
- 48) Usmena naredba za pretresanje prostorija i pokretnih stvari Dražana Pavlovića FMUP-a, FUP-a Sarajevo broj: 13/4-sl/08 od 14.12.2008 godine;
- 49) Zapisnik o lišenju slobode Dražana Pavlovića broj: 13/4-sl od 13.12.2009. godine;
- 50) Zapisnik o predaji osobe lišene slobode Dražana Pavlovića broj:13/4-sl od 14.12.2008 godine;
- 51) Zapisnik o otpustu osobe lišene slobode Dražana Pavlovića broj: 13/4 od 14.12.2009. godine;
- 52) Zapisnik o predaji osobe lišene slobode nadležnom tužiteiju Dražana Pavlovića broj: 14/2-3-67 od 14.12.2009. godine;
- 53) Zapisnik o pretresanju stana, prostorija i pokretnih stvari Dražana Pavlovića broj: 13/4-sl/08 od 13.12.2008. godine;
- 54) Zapisnik o pretresanju stana, prostorija i pokretnih stvari Dražana Pavlovića broj: 13/4-sl/08 od 14.12.2008. godine;
- 55) Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Dražana Pavlovića broj: 13/4-sl-1/08 od 13.12.2008. godine;
- 56) Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Dražana Pavlovića broj: 13/4-sl-2/08 od 13.12.2008. godine;
- 57) Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Dražana Pavlovića broj: 13/4-sl/08 od 14.12.2008. godine;
- 58) Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Dražana Pavlovića broj: 13/4-sl-2/08 od 14.12.2008. godine;
- 59) Potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od Dražana Pavlovića broj: 13/4-sl-3/08 od 13.12.2008. godine;
- 60) Dopis FMUP-a, FUP-a Sarajevo broj: 09-13/4-04-3-7404/08 od 23.12.2008. godine;
- 61) Fotodokumentacija pretresa kuće Dražana Pavlovića broj: 02-02/5-2-624/08;

- 62) Fotodokumentacija pretresa poslovnog prostora Dražana Pavlovića u ulici Splitska br. 76, Mostar, dana 16.12.2008. godine;
- 63) Dopis Suda BiH broj: X-KRN-08/641 od 19.12.2008 god sa priložima i oduzetim predmetima Aleksandra Lučića;
- 64) Izvod iz kaznene evidencije za Lučić Aleksandra broj: 12-02/6-235-4/86 od 29.04.2009. godine;
- 65) Naredba Suda BiH za pretresanje broj: X-KRN-08/641 od 07.01.2009 godine za pretresanje PMV „Go.f IV“ koje koristi Lučić Aleksandar uz Naredbu za izvršenje naredbe Suda BiH od 08.01.2009. godine i
- 66) Zapisnik o saslušanju svjedoka Pavlović Dražana broj: KTA-524/09 od 23.11.2009. godine;

Nakon uložene materijalne dokumentacije, Tužilaštvo je na glavnom pretresu prezentiralo i 154 (stotinupedesetčetiri) paketa pravougaonog oblika, upakovanih u providnu PVC foliju sa sadržajem zeijaste materije, predloživši iste kao materijalni dokaz Tužilaštva, koje pakete je Vijeće takođe prihvatilo kao dokaz.

Po prijedlogu odbrane, sud je proveo dokaz saslušanjem optuženog u svojstvu svjedoka, zatim je sud proveo dokaz saslušanjem svjedoka Maria Krešića i Dražana Pavlovića. Od materijalnih dokaza odbrana je u sudski spis uvela dva materijalna dokaza, i to dva ugovora o najmu vozila Opel Astra, reg. oznaka: 961-T-312, broj: 116/08 od 08.12.2008. godine i broj: 117/08 od 10.12.2008. godine.

Tužilaštvo je tokom glavnog pretresa najavilo da će u svojstvu svjedoka saslušati Maria Krešića i Dražana Pavlovića, što je najavila i odbrana, te je u tom kontekstu postignut neformalan dogovor između tužioca i branioca da ovi svjedoci budu zajednički svjedoci, kako Tužilaštva tako i odbrane, a u smislu da, zbog ekonomičnosti postupka, obje stranke na jednom ročištu saslušaju svjedoke i u direktnom i u unakrsnom saslušanju. Međutim, branilac optuženog je prilikom direktnog ispitivanja svjedoka Dražana Pavlovića, a na njegovu izjavu da je u svojstvu svjedoka već saslušan pred Tužilaštvom BiH uložio prigovor u smislu da je Dražan Pavlović najavljen kao svjedok odbrane te da tužilac u to vrijeme nije mogao u svojstvu svjedoka saslušati Pavlovića. Tužilac je povodom navedenog prigovora istakao kako je postojao dogovor između Tužilaštva i odbrane da navedeni svjedoci budu „zajednički“, (na način kako je to naprijed objašnjeno).

Evidentno je da je Tužilaštvo BiH neposredno nakon priznanja krivnje optuženih Krešića i Pavlovića, a u toku izvođenja dokaza Tužilaštva, na glavnom pretresu održanom dana 26.10.2009. godine, najavilo da će ove osobe pozvati kao svjedoke nakon razdvajanja postupka, i da je postojao opisani dogovor između stranaka, zbog čega Vijeće smatra neosnovanim prigovor branioca da se Dražan Pavlović nije mogao saslušati pred Tužilaštvo BiH, a obzirom da je to svjedok odbrane. Branilac se iz navedenih razloga usprotivio i direktnom ispitivanju svjedoka Pavlovića od strane Tužilaštva, a nakon što je to istog dana učinila odbrana, te je Vijeće donijelo odluku da će Tužilaštvo ovog svjedoka moći direktno ispitati u okviru dopunskih dokaza. Branilac je i povodom ove odluke iznio prigovor, u smislu da je zakonom tačno propisano šta su dopunski dokazi, te da je ovaj svjedok i ranije bio poznat Tužilaštvu, međutim, Vijeće

smatra da Zakon o krivičnom postupku BiH nije uskratio pravo predlaganja dopunskih dokaza, kako strankama tako ni braniocu, te je Tužilaštvu omogućeno da svjedoka Pavlović Dražana sasluša u okviru dopune dokaznog postupka. Pri tom je sud imao u vidu i činjenicu da je navedeni svjedok u toku glavnog pretresa, do priznanja krivnje, imao svojstvo optuženog, zbog čega ga Tužilaštvo, u toj fazi postupka, nije ni moglo saslušati u svojstvu svjedoka.

Takođe, Vijeće ističe da u toku dokaznog postupka nisu prihvaćeni materijalni dokazi Tužilaštva BiH, i to:

- 1) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Maria Krešića, brj: KT-543/08 od 09.01.2009. godine;
- 2) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Maria Krešića, brj: KT-543/08 od 16.12.2008. godine;
- 3) Zapisnik o ispitivanju osumnjičenog Dražana Pavlovića, brj: KT-543/08 od 14.12.2008. godine;
- 4) Zapisnik o suočenju osumnjičenih Dražana Pavlovića, Maria Krešića i Vinka Jurića, brj: KT-543/08 od 22.04.2009. godine i
- 5) Zapisnik o saslušanju svjedoka Dragane Perak, brj: KT-543/08 od 23.12.2009. godine, iz sijedećih razloga:

Kao što je već istaknuto, Mario Krešić i Dražan Pavlović su u okviru ovog predmeta, ranije, priznali krivnju za izvršenje krivičnog djela za koje ih je Tužilaštvo BiH teretilo, te je u odnosu na iste postupak razdvojen i pravosnažno okončan.

Sijedstveno tome, a obzirom na činjenicu da su isti u svojstvu svjedoka saslušani na glavnom pretresu, Vijeće nije prihvatilo da se provede dokaz čitanjem zapisnika Tužilaštva o ispitivanju Krešića i Pavlovića tokom istrage, kao ni zapisnik o suočenju ovih lica tokom istrage sa tada osumnjičenim Vinkom Jurićem, obzirom da su tada saslušani u svojstvu osumnjičenih lica, te da su kao osumnjičeni posebno i drugačije poučeni o svojim pravima i obavezama, u odnosu na pouku kada su Krešić i Pavlović saslušavani u svojstvu svjedoka nakon razdvajanja postupka, te se njihove izjave date u svojstvu osumnjičenih razumljivo nisu ni mogle koristiti u ovom postupku, ni samostalno niti u vezi sa iskazom datim u svojstvu svjedoka.

Osim toga, Vijeće nije prihvatilo ni zapisnik o saslušanju svjedoka Dragane Perak, brj: KT-543/08 od 23.12.2009. godine, kao dokaz Tužilaštva, a obzirom na već iznesenu konstataciju da je riječ o privilegovanom svjedoku u smislu odredbe člana 83. stav 1. ZKP BiH.

Nakon što je dokazni postupak okončan iznešene su završne riječi Tužilaštva BiH i odbrane optuženog.

Tužilaštvo BiH je u svojim završnim riječima istaklo kako smatra da je tokom dokaznog postupka uspjelo dokazati da je Vinko Jurić počinio krivična djela pod tačkom 1. i 2. optužnice, a prije svega na osnovu iskaza svih svjedoka. Tužilaštvo je istaklo da je optuženi organizovao ovu grupu, svjestan protupravnosti činjenja, pokazao visok stepen htijenja, a sve radi sticanja protupravne imovinske koristi. U tom cilju, ističe Tužilaštvo, optuženi Vinko Jurić je pozvao Maria Krešića da pristupi njegovoj

organizaciji sa ciljem izvršenja predmetnog krivičnog djela, koji je prihvatio ulogu koja mu je dodijeljena, preuzeo radnje koje su mu se stavile na teret u činjeničnom djelu optužnice, a po kojima se izjasnio krivim, priznajući potpuno svoju ulogu u izvršenju krivičnog djela. Nadalje, Tužilaštvo ističe da je optuženi Vinko Jurić podstredstvom Maria Krešića pozvao Dražana Pavlovića da pristupi njegovoj organizaciji radi izvršenja predmetnog krivičnog djela, a koji je bez ikakve prinude i prisile pristupio ovoj organizaciji, preuzeo na sebe ulogu vozača opojne droge prema R. Sloveniji, te u potpunosti priznao izvršenje krivičnog djela. Tužilaštvo se u svojim završnim riječima osvrnulo i na pismeni nalaz i mišljenje vještaka Radović - Rajović Gordane koja je potvrdila da je pronađena količina opojne droge enormna i vrlo visoke kvalitete, kao i na pismeni nalaz vještaka Samira Babića i stručnog lica Sabine Fazlić koja je prezentirala šeme napravljene na osnovu telefonskih listinga mobilnih telefona, iz kojih nesporno proizilazi da je u vrijeme učinjenja krivičnog djela postojala stalna komunikacija između optuženog Vinka Jurića i već presuđenih Maria Krešića i Dražana Pavlovića. Takođe, Tužilaštvo se osvrnulo i na materijalne dokaze odnosno na ugovor sa rentarom agencijom od koje je optuženi iznajmio vozilo kako bi otišao u Crnu Goru, a sa ciljem dogovaranja i prebacivanja 163 kilograma opojne droge marihuana iz Crne Gore u BiH. Potom, na materijalni dokaz prikupljen iz službenih knjiga hotela Ero u Mostaru, te evidenciju prelaska granične crte između BiH i Crne Gore od strane optuženog, što se sve u potpunosti podudara sa vremenom i mjestom izvršenja krivičnog djela, a što se opet u potpunosti podudara sa izjavama presuđenih Maria Krešića i Dražana Pavlovića koji su isti dali u svojstvu osumnjičenih lica, dok je Dražan Pavlović o istom i svjedočio. Tužilaštvo je na kraju svojih završnih riječi istaklo da na strani optuženog Vinka Jurića ne nalazi olakšavajuće okolnosti dok su otežavajuće okolnosti evidentne, te u tom smislu ističe da je optuženi tokom izvršenja radnji pokazao izuzetnu upornost, promišljenost, planirajući svaki detalj uključujući i alibi u slučaju da izvršenje djela bude otkriveno, pa je u skladu sa navedenim, Tužilaštvo zatražilo višegodišnju kaznu za optuženog, obzirom na težinu djela, njegovu stalnu porast u društvu, a kako bi se uticalo na potencijalne učinioce ovog djela. Osim toga, Tužilaštvo je predložilo da se na osnovu člana 74. KZ BiH od optuženog oduzmu predmeti navedeni u tački 2. optužnice i to: 104 komada metaka, 3 prazna okvira za automatsku pušku i 42 komada metaka različitog kalibra za pištolj, te da se na osnovu člana 110. i 111. KZ BiH od optuženog oduzme protivpravna imovinska korist stečena izvršenjem krivičnog djela i to novac u ukupnom iznosu od 3.150,00 Eura, u apoenima navedenim u optužnici.

Branilac optuženog je u svojim završnim riječima predložio da se u odnosu na tačku 1. optužnice, a u smislu člana 284. tačka c) ZKP BiH donese oslobađajuća presuda, obzirom da nema dokaza da je optuženi počinio krivično djelo na način kako se činjenično implicira u optužnici, a pogotovo da je optuženi Jurić organizator grupe. Što se tiče tačke 2. optužnice, branilac je istakao da je njegov prvi prijedlog da se u smislu člana 283. tačka b) ZKP BiH optužba odbije, obzirom da nema zahtjeva ovlaštenog tužioca za vođenje istrage, te obzirom da optuženi nije ispitan u istrazi, dok je njegov drugi prijedlog u odnosu na ovu tačku, da se donese oslobađajuća presuda jer Sud nije mogao doći do dokaza da je optuženi počinilac ovog djela. Branilac se potom osvrnuo na završnu riječ tužioca, istaknuvši da je pogrešan stav Tužilaštva kako dokazi o krivici optuženog za krivično djelo iz člana 195. stav 2. KZ BiH proizilaze iz iskaza svjedoka i optuženih. U tom smislu, branilac je naveo da postoji samo iskaz optuženog Jurića, dok

su iskazi nekih drugih osoba koje spominje Tužilaštvo u nekom drugom spisu. Takođe, branilac se osvrnuo i na činjenicu da je krivični postupak u ovom predmetu počeo službenim izvještajem koji glasi da je Mario Krešić organizovao zločinačku grupu, što stoji i u naredbi o sprovođenju istrage, a kojeg grupi je pristupio Vinko Jurić. Ističe da Tužilaštvo podiže optužnicu koja je drugačija, nema više organizovane grupe već samo izvršenje djela iz člana 195. KZ BiH, a Vinko Jurić je sada organizator. Branilac u tom kontekstu ističe da je možda i razumljiv takav stav Tužilaštva u toj fazi postupka, jer su tada egzistirali iskazi Dragane Perak, te osumnjičenih Dražana Pavlovića i Maria Krešića, međutim, obzirom na procesnu situaciju koja se dogodila tokom pretresa, ovi iskazi su postali nerelevantni a egzistirati su mogli jedino iskazi Krešića i Pavlovića dati u svojstvu svjedoka. Kada se ima u vidu takvo stanje stvari onda je činjenični supstrat optužnice nelogičan odnosno govori napamet, navodi branilac, te dodaje da je relevantno samo ono što je na glavnom pretresu istakao Vinko Jurić u svojstvu svjedoka odbrane, istaknuvši da optužnica počinje sa datumom 09.12.2008. godine kada optuženi Jurić ide u Crnu Goru, ali šta je sa događajima prije tog datuma, odnosno sa dva sastanka koja su se trebala dogoditi. Nadalje, branilac ističe određene nelogičnosti u činjeničnom supstratu optužnice pa navodi da u istom stoji kako je postojao dogovor sa poznatim licima oko prevoza droge iz Crne Gore do Trebinja, preuzimanja iste od strane izvjesnog Aleksandra Lučića, te njenog prevoza do Mostara, naglasivši pri tom da niko u svom iskazu nije rekao da je Aleksandar Lučić preuzeo drogu i prevezao je do Mostara. Branilac je potom postavio tezu da je Mario Krešić ustvari organizator ove grupe, te u tom smislu istakao kako je Krešić već ranije kažnjavan, da je sam Pavlović istakao kako je sumnjao da se Krešić bavi ovim poslom, dok je Vinko sa druge strane osoba koja je radno angažovana, nigdje se ne dovodi u vezu sa drogom, pa je sa te strane nevjerovatno da se takva osoba odluči na ovakvo djelo a posebno ovu količinu opojne droge. Takođe, branilac je istakao kako svi objektivni dokazi ukazuju na kretanje Vinka Jurića u spornom periodu, pa u tom smislu ističe da je optuženi dana 08.12.2008. godine, u 16:00 sati, iznajmio vozilo, tu večer prespavao u Jajcu, da bi se dana 09.12.2008. godine uputio prema Mostaru kada se i upoznao sa Dražanom Pavlovićem i od istog dobio telefon sa crnogorskim brojem. Nadalje je branilac istakao kako je optuženi tvrdio da je dana 09.12.2008. godine, u periodu između 17:00 i 18:00 sati, prešao granicu sa Crnom Goru, prenoćio u Nikšiću, te se neobavljena posla, dana 10.12.2008. godine, vratio u BiH, i istog dana produžio najam vozila do 15.12.2008. godine, što proizilazi iz ugovora o najmu vozila koji dokaz je od strane odbrane uloženo u sudski spis. Osim toga, branilac je naveo kako je optuženi, dana 11.12.2008. godine, bio u Mostaru, čekajući da dobije obećani novac, te je tu večer noćio u Mostaru, u hotelu Ero, što jasno proizilazi iz računa pomenutog hotela a kojeg je kao dokaz u sudski spis uložilo Tužilaštvo BiH. Nadalje je branilac cijenio iskaz svjedoka Pavlovića, istaknuvši kako je isti izjavio da ga sa Vinkom upoznaje Mario Krešić, te da on uvijek kontaktira sa Mariom dok između njega i Vinka nema kontakata. Osim toga, branilac je u svojim završnim riječima prigovorio i načinu vještačenja opojne droge, istaknuvši kako nema spora da je ista oduzeta i da je Pavlović priznao kako je drogu preuzeo od Lučića, te je istakao kako je Tužilaštvo vrlo stručno i precizno izdalo naredbu za vještačenje u kojoj je stajalo da se izvrši vještačenje 154 paketa, međutim, po nahodanju je izvršeno vještačenje samo određenog broja paketa, što ne znači da je opojna droga bila u svim paketima, pa je branilac odredio kako je vještak neozbiljno obavio svoj posao jer se sve trebalo vještačiti. U odnosu na tačku 2. optužnice, branilac je istakao kako je optuženi

saslušan u F MUP-u BiH, kojom prilikom mu nije stavljeno na teret počinjenje krivičnog djela neovlašteno držanje oružja ili eksplozivnih stvari iz člana 371. stav 1. KZ F BiH, niti ga je o tome neko ispitivao, a i samu potvrdu o privremeno oduzetim predmetima, navedenih u tački 2. optužnice, potpisao je otac optuženog, Jurić Zvonko, kome su i pripadali navedeni predmeti. U skladu sa navedenim, branilac je predložio da se optuženi oslobodi od optužbe da je počinio krivično djelo neovlašteno držanje oružja ili eksplozivnih stvari iz člana 371. stav 1. KZ F BiH.

Optuženi Vinko Jurić se u potpunosti složio sa završnim riječima svog branioca, te dodao kako je pogrešna tvrdnja Tužilaštva BiH da je on granicu prešao kod Trebinja, povezujući ga na taj način sa Aleksandrom Lučićem, tvrdeći da je granicu prešao kod Bileće, u kom smislu je istakao da je kontrolisan od strane policije, a što se vidi iz dokaza.

Vijeće ovog suda je, nakon ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj međusobnoj povezanosti, dovodeći ih u vezu sa navodima odbrane optuženog, donijelo odluku kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Prije svega, potrebno je istaći da je vijeće razmotrilo sve dokaze u skladu sa zakonskim odredbama na način koji najviše ide u prilog pravičnom presuđenju u ovom predmetu, te u skladu sa načelom in dubio pro reo. Takođe, treba naglasiti da se Vijeće, iako je u spis uvršten veliki broj dokaza, nije oslanjalo na one koje je cijenilo nepouzdanim ili koje je smatralo irelevantnim za donošenje odluke, odnosno na dokazima koji se u skladu sa ZKP-om BiH nisu mogli koristiti. Svi dokazi na kojima je Vijeće zasnovalo svoju odluku pomenuti su u relevantnom dijelu presude.

Dakle, Vijeće van razumne sumnje nalazi dokazanim da je optuženi Vinko Jurić organizovao grupu ljudi radi neovlaštene međunarodne kupovine, prodaje, prijenosa, držanja, prevoza, uvoza i izvoza opojne droge koja u sebi sadrži psihoaktivne supstance tetrahidrokanabinol (THC), kanabinol (CBN) i kanabidol (CBD), te predstavlja Cannabis, što je potvrđeno nalazom i mišljenjem stalnog sudskog vještaka Radović – Rajević Gordane, a koja je kješenjem o popisu opojnih droga ("Službeni list R BiH" br. 2/92 i 13/94) proglašena opojnom drogom i čiji je promet zabranjen u skladu sa odredbama Zakona o proizvodnji i prometu opojnih droga ("Službeni list R BiH" br. 2/92 i 13/94), čime je, na način, mjesta i vremena kako je to precizno navedeno u izreci presude, počinio krivično djelo neovlaštenog prometa opojnim drogama iz člana 195. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ BiH.

Vijeće nalazi nespornim da su ovoj grupi ljudi pristupili Mario Krešić, Dražan Pavlović i Aleksandar Lučić, kako bi zajedno organizovali međunarodni promet ovih supstanci, a sve u cilju sticanja protivpravne imovinske koristi, pa je tako Vinko Jurić, dana 09.12.2008. godine, nakon što je otišao u R. Crnu Goru koristeći kao prevozno sredstvo pmv marke „Opel Astra“, reg. oznaka 961-T-312, vlasništvo Rent-a-Car „Turist 98“ Jajce, te na području grada Nikšića, R. Crna Gora, dogovorio sa njemu poznatim licima sa područja R. Crne Gore kupovinu opojne droge za njemu poznatu cijenu, odnosno isporuku 163 kg. opojne droge „marihuana-skank“ iz R. Crne Gore u Bosnu i Hercegovinu, te organizovao skupa sa njemu poznatim licima prevoz i prenos ove

opcjne droge preko granične crte između R. Crne Gore i BiH preko ilegalnog graničnog prelaza izbjegavajući mjere granične kontrole do grada Trebinja u BiH gdje istu po prethodnom dogovoru preuzima Aleksandar Lučić, te daje dana 11.12.2008. godine prevozi, koristeći pmv marke „VW Golf 4“ reg. oznaka 415-T-886, u vlasništvu njegovog oca Lučić Milorada, sa područja Trebinja na područje Mostara, tačnije do mjesta Buna, gdje se po prethodnom dogovoru sastaje sa Vinkom Jurićem, Mariom Krešićem i Dražanom Pavlovićem koji su ga na dogovorenom mjestu čekali u pmv „Opel Astra“ reg. oznaka 961-T-312, odakle su se nakon sastanka u koloni odvezli do mjesta Ortriješ, općina Mostar, gdje su predmetnu opcjnu drogu, upakovanu u 154 paketa ukupne težine 163 kg, prebacili iz pmv. Marke „VW Golf“, (reg. oznaka 415-T-886) u pmv marke „Ford Sierra“ (reg. oznaka 906-E-076), koje koristi Dražan Pavlović, nakon čega je Dražan Pavlović predmetnu opcjnu drogu prevezao do svoje porodične kuće u naseiju Ortriješ te dio opcjne droge, tačnije 90 paketa opcjne droge, izvadio iz vozila i uskladištio odnosno sakrio u potkrovlju svoje porodične kuće nakon čega je preostali dio opojne droge, tačnije 64 paketa, daje prevezao istim vozilom do poslovnog prostora kojeg je ranije uzeo pod zakup, a koji se nalazi u ulici Splitska broj 76 u Mostaru, te predmetnu opojnu drogu izvadio iz vozila te uskladištio odnosno sakrio u unutrašnjost navedenog poslovnog prostora a sve sa namjerom da istu, u skladu sa prethodnim dogovorom sa Vinkom Jurićem i Mariom Krešićem, daje preveze za zemlje Zapadne Evrope i isporuči njima poznatim licima na području zemalja Zapadne Evrope, koristeći kao prevozno sredstvo motorno vozilo za vuču „šlepa“ sa ugrađenim skrivenim bunkerima za skrivanje opcjne droge u gazištima istog a za čiju kupovinu je, po prethodnom dogovoru sa Vinkom Jurićem i Mariom Krešićem, bio zadužen Dražan Pavlović koji je i tražio odgovarajuće vozilo i dogovarao kupovinu predmetnog vozila od njemu poznatog lica.

Dokazi optužbe i njihova ocjena:

Uvjerenje suda da je optuženi počinio krivično djelo na način kako je to opisano u izreci ove presude proizilazi iz dokaza koje je Tužilaštvo BiH izvelo tokom glavnog pretresa, a prvenstveno iz iskaza svjedoka Dražana Pavlovića, datog na glavnom pretresu, te na zapisnik Tužilaštva BiH broj: KTA-524/09 od 23.11.2009. godine, iz iskaza svjedoka Kadić Semina, kao i ostalih materijalnih dokaza koje je Tužilaštvo BiH uvelo u sudski spis.

Svjedok Pavlović Dražan je prilikom saslušanja u svojstvu svjedoka na detaljan način opisao kako je došlo do izvršenja predmetnog krivičnog djela, pa je na zapisnik Tužilaštva BiH broj: KTA-524/09 od 23.11.2009. godine, istakao, a na glavnom pretresu potvrdio, kako se zbog loše finansijske situacije obratio svom poznaniku Mariu Krešiću, a obzirom da je isti kotirao kao "bojje stojeći", te obzirom da je pretpostavljao kako se isti bavi raznim sumnjivim stvarima, između ostalog i drogom, koje sumnje su se i obistinile nakon što je u novinama pročitao da se njegovo ime dovodi u vezu sa momkom koji je u R. Hrvatskoj pao sa 30 kg. heroina. Pavlović je istakao kako je Maria Krešića znao po nadimku 'Jusa', te je namjenski počeo izlaziti u kafić "Wall Street" u Mostaru, u koji kafić je Krešić izlazio, a sve sa namjerom da stupi u kontakt sa Krešićem, kako bi ga ovaj uključio u posao. Navodi da se njegova upornost isplatila te je uspio stupiti u kontakt sa Krešićem, kom prilikom ga je upitao "imali kakve rađe", što bi u

prevodu značilo "mogu li upasti u kakav posao sa drogom", kako to ističe svjedok. Svjedok dalje navodi kako mu je 'Jusa' rekao da će se javiti, te mu tom prilikom zatražio broj mobilnog telefona, da bi ga nakon 5 (pet) dana pozvao i rekao da dođe u kafić u kojem su se prvi put našli, nakon čijeg dolaska mu je saopštio kako je našao čovjeka sa kojim ga može spcjiti ukoliko je još uvijek zainteresovan za ovu vrstu posla. Tom prilikom, kako navodi svjedok, Krešić mu je rekao da je u pitanju trava, tačnije "skank". Nadalje, svjedok ističe kako mu je 'Jusa' rekao da čovjek sa kojim će ga spcjiti dolazi iz Jajca, te sa njim može viđjeti šta ima za ponuditi, pa je, nakon što je Pavlović pristao na posao, 'Jusa' pozvao izvjesnog Vinka i rekao istom da je našao čovjeka i da se može startovati. Dogovorili su sastanak za sutradan u isto vrijeme, u istom kafiću, do kojeg sastanka je i došlo.

Kada su se našli u dogovoreno vrijeme na dogovorenom mjestu, Vinko ga je odmah po dolasku upitao da li je zainteresovan da opcjnu drogu "skank" odvuče za R. Sloveniju, tačnije za Ljubijanu, na što je on pristao, a Vinko mu rekao da je njegova zarada 150,00 Eura po komadu, te da je riječ o 50 komada, te da je on shvatio da se radi o 50 kg, i odmah je izručunao da je njegova dobit oko 7.500,00 Eura. Pitao je kako da to uradi, nakon čega su mu Vinko i 'Jusa' tokom sastanka naizmjenično počeli davati savjete na koji način da izvrši prevoz opojne droge kroz Bosnu odnosno Hrvatsku do Slovenije, pa su mu u tom smislu predložili da kupi šlep-kamion i uradi prepravke odnosno da napravi skrivene boksove, pa svjedok navodi da je stekao dojam kako su ova dvojica već duže vrijeme u ovom poslu i da to dobro rade. Obzirom da je ostalo nejasno ko će kupiti taj šlep-kamion, ispalo je da je to dio posla koji svjedok mora obaviti, te ističe da mu je Vinko prilikom rastanka rekao da će ići za Crnu Goru da bi dogovorio robu, pa je svjedok zaključio da roba odnosno "marihuana" treba doći iz Nikšića – Crna Gora, a obzirom da je Vinko tokom razgovora govorio kako roba dolazi iz Nikšića.

Kada su se ponovo sastali Vinko je rekao da je bio u Crnoj Gori i da je dogovorio posao, te da roba stiže iz Crne Gore do Mostara i to preko Trebinja i Stoca u autu. Svjedok je naveo da se od tada više nije čuo sa Vinkom već sa 'Jusom', iako je počeo izbjegavati pozive shvativši u kakav se "belaj uvalio", a obzirom na činjenicu da nije imao novca ni za kamion, te je bio u sumnji da će mu se na kraju sve to isplatiti. Svjedok je nakon toga istakao kako se u četvrtak, u jutarnjim satima, našao sa 'Jusom' i Vinkom u istom kafiću, kojom prilikom su ga pitali da li je uradio išta vezano za transport, na što im je odgovorio da se još uvijek raspituje, a oni su mu saopštili da roba stiže to večer iza 20:00 sati. To večer, oko 21:50 sati, nazvao ga je 'Jusa' i rekao da oni kreću iz Mostara, te da ih on sačeka na ulazu u selo Ortiješ. Svjedok dalje pojašnjava kako je nakon dolaska Vinka i 'Juse', sjeo u putničko motorno vozilo Opel Corsa kojim su se dovezli, a kojim je upravljao Vinko, te su se odvezli do raskrsnice Stolac-Hodbina, gdje su zaustavili vozilo, da bi se nakon 5 – 10 minuta iz pravca Stoca pojavilo putničko motorno vozilo marke Golf IV, crne boje.

Svjedok navodi da je Vinko cijelo vrijeme, dok su čekali u vozilu, kontaktirao sa vozačem Golfa putem mobitela, što je zaključio iz konteksta razgovora koji je tekao, u smislu da je priča uvijek bila "dokle si", "evo nas tu dole", "iza raskrsnice", "čekamo te na proširerju" i slično. Potom su zajedno sa vozačem Golfa, koji je išao iza njih, otišli do njegovog vozila, te se pomakli 500 – 600 metara na mjesto koje je manje nasejano, a sve sa ciljem, kako ističe svjedok, da se opcjna droga marihuana prebaci iz Golfa IV u njegovo vozilo. Tom prilikom iz Golfa IV je izašao vozač, radilo se o momku visokom oko 190 cm, starosti između 25-30 godina, jake konstrukcije, imao je trebinjski naglasak,

rukovali su se ali nisu izgovarali imena. Pošto je otvorio svoj gepek, vidio je kako je njegovo vozilo totalno puno, čak su i sjedišta bila oborena, a unutra je primjetio pakovanja u obliku pravougaonika upakovana u prozirnu foliju kroz koju se viđjela zelenkasto-smeđkasta materija. Svjedok nada je ističe kako ga je zbog neočekivane količine opcjne droge uhvatila panika pa je rukom mahnuo Vinku i 'Jusi' da dođu, nakon čega je Vinko došao dok je 'Jusa' samo viknuo "ne bi ja to dirnuo nema Boga". Svjedok je istakao kako je momak kcji se dovezao u crnom Go,fu u međuvremenu napunio njegovo vozilo, a onda je Vinko njemu rekao: "eto ti pa vozi", a onda se momku kcji je dovezao drogu obratio riječima "idemo na pumpu da popijemo piće i da nazovemo gore i kažemo kako je došlo pa da plate". Iz toga je, kako navodi, shvatio da treba da zovu nekoga u Trebinje ili Crnu Goru kako bi se potvrdilo da je roba stigla do Mostara i da prevoz treba platiti, te je iz razgovora zaključio da se radi o cijeni od 50,00 Eura po jednom komadu za prevoz do Mostara. Takođe, svjedok je izjavio kako je momka, a kada je vidio količinu opcjne droge koju je dovezao, upitao kako je istu prevezao do Mostara, na što mu je ovaj rekao da je bilo sigurno, u smislu da je bio siguran kako ga policija na relaciji Trebinje – Stolac – Mostar neće zaustaviti jer je već jednom "ležao" zbog ovih stvari pa da ne bi ni išao da nije bilo sigurno. Na kraju svog iskaza, svjedok je objasnio kako je to veče, jedan dio opcjne droge iz svog vozila prebacio u potkrovlje svjce kuće, a drugi dio odvezao u poslovni prostor kcji se nalazi u Splitskoj ulici br. 76, u Mostaru, a kcji je ranije iznajmio, potom istakao kako ga je sutradan (petak) više puta zvao 'Jusa' i pitao ima li šta novo, na što se svjedok uvijek pravdao da još uvijek priprema vozilo za transport, te naglasio da su mu u subotu naveče na kućna vrata došli pripadnici F MUP-a kcji su ga upitali da li zna zbog čega su došli, te je on rekao da zna, dobrovoljno se predao, pokazao gdje se nalazi opcjna droga i pristao na saradnju.

Na glavnom pretresu održanom dana 26.01.2010. godine, kada je saslušan kao dodatni dokaz optužbe, svjedok je potvrdio da je potpisao navedeni iskaz dat na zapisnik kod Tužilaštva BiH, i potvrdio da su tačni navodi iz zapisnika. Pred sudom je svjedok ukratko ponovio okolnosti pod kojima je upoznao Vinka Jurića, objasnio šta je trebala biti njegova uloga u dogovorenom prenosu opcjne droge, ponovio je da ga je Krešić upoznao sa osobom kcja mu može omogućiti brzu zaradu i kada je upoznao tu osobu zaključio je da se radi o Vinku Juriću, sa kojim je odmah dogovorio cijenu usluge i da mu je on rekao da robu treba prebaciti na područje Republike Slovenije, tačnije u Ljubijanu. Svjedok je potvrdio da mu je Vinko rekao da će ići u Crnu Goru radi nabavke robe, da mu je Vinko predložio, obzirom na količinu opcjne droge, da se kupi neki kamion, na što je Krešić dodao da bi najpovoljnija bila šlepa, a da je drogu dovezao izvjesni Lučić sa kojim je Vinko Jurić imao opisani kontakt.

Na poseban upit tužioca svjedok je izjavio da je tražio od Vinka da mu plati 200 Eura po komadu, a da je Vinko rekao da će mu platiti 150 Eura, našto je svjedoka pristao, te je istakao kako je od Vinka tražio pare unaprijed i Vinko mu je lično dao 2.500,00 Eura, rekavši da tada ne može više dati.

Ostale navode, kcji su identični sa iskazom datim na zapisnik kod Tužilaštva, Sud, radi izbjegavanja ponavijanja, neće ponovo navoditi, ali je važno istaći da je svjedok potvrdio da su u njegovim navodima dati dana 23.11.2009. godine na zapisnik kod Tužilaštva tačni, i da je on lično zapisnik potpisao.

Navode iz iskaza svjedoka Pavlovića potvrdio je i svjedok Tužilaštva BiH, Semin Kadić. Ovaj svjedok je pred Sudom saslušan dana 25.09.2009. godine, a isti je saslušan i na zapisnik Tužilaštva BiH broj: KT-543/09 od 04.05.2009. godine. Tom prilikom, svjedok je naveo da je dana 13.12.2008. godine, u svjetvu pripadnika Oažeijenja za borbu protiv zloupotrebe droga, pri F MUP-u BiH, a od strane načelnika obaviješten kako postoje operativna saznanja da se na području Mostara, u porodičnoj kući u naseju Ortiješ, nalazi veća količina opcjne droge marihuana, koja je tu uskladištena i koja čeka daji prevoz prema R. Hrvatskoj i Zapadnoj Evropi. Svjedok ističe da je po zaprimanju navedene informacije napravljen operativni plan, te je zajedno sa kolegom Mašićem i nekoliko pripadnika Specijalne policije, a nakon usmene naredbe za pretres kuće i okućnice dobijene od strane sudije za prethodni postupak Suda BiH, pristupio pretresu iste. Svjedok navodi da su legitimisali lice koje im je otvorilo vrata kuće, kojom prilikom je ustanovljeno da se radi o Dražanu Pavloviću, a koji im je odmah rekao da niko od ukućana nema veze sa ovim, pokazao na sprat kuće gdje se opojna droga nalazi, te rekao da se radi o većoj količini odnosno da ni on sam ne zna koliko. Svjedok je nadalje detaljno opisao sve radnje koje su pripadnici F MUP-a BiH preduzeli tokom pretresa kuće, te istakao da je sa Dražanom Pavlovićem, a nakon dolaska u Sarajevo, obavijen razgovor, kojom prilikom im je isti ispričao na koji način, od koga i kada je preuzeo predmetnu drogu, istaknuvši da je spomenuo izvjesnog Vinka iz Jajca i Krešić Maria zvanog "Jusa" iz Mostara. Da je je svjedok istakao kako im je Pavlović rekao da je opojna droga dovezena u p.m.v – u Go.f IV, crne boje, iz Trebinja, te da je istu dovezao izvjesni Aleksandar. Svjedok je potom istakao kako se pristupilo daijem operativnom radu na terenu, u Jajcu i u Mostaru, a kojom prilikom je ustanovljen identitet tog Vinka, te je naveo da se radilo o Vinku Juriću nastanjenom u Jajcu, koji je nakon para dana i lišen slobode. Vinko je, ističe svjedok, rekao da je mobilni telefon bacio kada je čuo da je Dražan Pavlović lišen slobode i da je pronađena opojna droga marihuana, te je nadalje istakao kako je utvrđen i identitet osobe koja je dovezla opojnu drogu iz Trebinja i da se radi o Lučić Aleksandru. Obzirom da isti nije pronađen, za njim je raspisana potraga, a poznato mi je da su kolege iz CJB Trebinje izvršile pretres kuće i vozila Go.f IV, ta da su u istom pronađeni tragovi suhe zejaste mase, poslije čijeg vještačenja je utvrđeno da se radi o opcjnoj drogi marihuana. Svjedok je na kraju istakao da su uvezujući izjave osumnjičenih sa prikupljenim materijalnim dokazima, izveli sumnju kako je Vinko Jurić bio organizator koji je u Crnoj Gori kupio ovu količinu opcjne droge, uz pomoć Aleksandra Lučića organizovao njeno prenošenje i prevoženje do Mostara, gdje su je uz pomoć Krešića i Pavlovića uskladištili i planirali daji transport i prenos preko Hrvatske za Sloveniju i druge zemlje Zapadne Evrope.

Kriminalistički vještak za hemijska ispitivanja Radović – Rajević Gordana, u istrazi i na glavnom pretresu, obrazlažući svoj pismeni nalaz, pcjasnila je da je sredinom mjeseca decembra 2008. godine, na vještačenje dostavljeno ukupno 154 paketa pravougaonog oblika umotanih u proziranu PVC foliju sa određenim sadržajem, nad kojim sadržajem iz ukupno 22 paketa je izvršeno vještačenje, a kojim je utvrđeno da ispitivana materija predstavlja Cannabis. Vještak je potvrdila da je povodom navedenog vještačenja sačinila nalaz i mišljenje broj: 09-14/1-1-04-5-7490 od 18.12.2008. godine.

Uvidom u pismeni nalaz od 18.12.2008.godine vidljivo je da je jasno prikazana bruto masa dostavljenih pvc paketa bijne materije, kao i neto masa uzetog uzorka – putem

metode slučajnog uzorka, primjenom spot test reakcija i tankoslojne hromatografije po literaturi preporučenj od UN-a.

U zaključku nalaza vještak je navela da ispitivani materijal dostavljen u ukupno 154 paketa, sadrži psihoaktivne komponente: tetrahidrokanabinol (THC), kanabinol (CBN) i kanabidiol (CBD), te predstavlja Cannabis.

Na glavnom pretresu vještak je objasnila specifičnosti kanabisa, i to da pored listova, sjemena, karakterističan je jak miris, kcji omamijuje. Sav materijal je takav, postoje cvjetni vrhovi, postoji smola koju inače zovu hašiš. Svaki paket su otvorili i svaki je imao izuzetno jak miris, ako su u pitanju veće količine sve je to sa cvjetnim vrhovima a ako je mala količina to su dijelovi cvjetnog vrha, obično. Navodi da je ova droga prema kvaliteti dobra jer se za pušenje uzima cvjetni vrh kao najbolji dio stabijke, te navodi da za njih nije kanabis sve što ne dostigne ovaj cvjetni vrh. U konkretnom slučaju riječ je o kvalitetncj robi jer su sve bili cvjetni vrhovi. Obzirom da je to bila osušena masa, bilo je tu i sprasenog dijela, bilo je dobro vakumirano, da se nije stavilo u vreće ubudalo bi se. Navodi da je bila prisutna i sve je otvarano. Spraseni materijal potiče od cvjetnih vrhova, a za drugi materijal ne može 100% tvrditi da potiče samo od cvjetnih vrhova ali u kesama su bili samo cvjetni vrhovi.

Analizirajući iskaze svjedoka optužbe, sud je izveo zaključak da su iskazi ubjedijivi, saglasni u bitnim i odlučnim činjenica i ni jednim dokazom odbrane nisu dovedeni u sumnju. Svjedok Pavlović Dražan je na jasan i nedvosmislen način opisao sve kontakte sa optuženim, ispričao svjcu ulogu u opisanim radnjama kao i ulogu optuženog. Opisao je kako je upoznao optuženog i Krešić Maria, jasno naveo da ga je optuženi, odmah prilikom prvog susreta pitao da li pristaje da robu odveze do Slovenije, tačnije do Ljubijane, sa optuženim se dogovarao oko cijene usluge, optuženi mu je lično rekao da ide u Crnu Goru radi nabavke robe. Bio je prisutan kada su na opisanom mjestu čekali da roba (opcjna droga) dođe, da ju je dovezao izvjesni Lučić u vozilu Golf, da je optuženi sa njim putem telefona nekoliko puta razgovarao, govoreći mu gaje se oni nalaze. Kada je stigla "roba", svjedok navodi da mu je optuženi rekao "evo ti pa vozi". Tražio je od optuženog da mu plati unapred, te mu je optuženi dao 2.500,00 Eura. Čuo je kako optuženi govori vozaču go. fa da idu na pumpu da popiju piće i da nazovu "gore" da kažu da je roba došla i da plate.

Ovakve radnje optuženog upućuju na nesporn zaključak da je optuženi bio organizator opisanih radnji, da je organizovao grupu ljudi radi neovlaštene međunarodne kupovine, prodaje, prijenosa, držanja, prevoza, uvoza i izvoza supstanci kcje su proglašene opcjnom drogom.

Nesporno je da je opojna droga pronađena pretresom kuće i drugih objekata kod Pavlović Dražana, a način kako je droga pronađena opisuje u svom iskazu svjedok – policajac Kadić Semin koji je nadaije detaljno opisao sve radnje koje su pripadnici F MUP-a BiH preduzeli tokom pretresa kuće. Iz ponašanja Dražana Pavlovića, koje je svjedok opisao, može se zaključiti da je Pavlović odmah priznao sve svjce radnje, a što opet upućuje na zaključak da Pavlović nije imao nikakvog razloga da o radnjama optuženog skriva činjenice ili ih prikazuje drugačije. Svjedok Kadić potvrđuje da mu je Pavlović tada ispričao na kcji način, od koga i kada je preuzeo predmetnu drogu, istaknuvši da je spomenuo izvjesnog Vinka iz Jajca i Krešić Maria zvanog 'Jusa" iz

Mostara i da je rekao da je opojna droga dovezena u p.m.v – u Go.f IV iz Trebinja, te da je istu dovezao izvjesni Aleksandar.

Droga je vještačena od strane ovlaštene osobe Federalne uprave policije, a vještačenje je izvršeno po uobičajenoj metodi koja je naprijed opisana. Međutim nalazu i mišljenju prigovorio je branilac optuženog, istaknuvši kako je tužilaštvo svjcm naredbom brcj: KT-543/08 od 17.12.2008. godine, naredilo vještačenje ukupno 154 paketa sa sadržajem zeijaste materije, dok iz nalaza i mišljenja vještaka proizilazi kako je vještačenje vršeno nad ukupno 22 paketa. Branilac je prigovorio da nisu vještačeni svi paketi, pa se u skladu s tim ne može ni govoriti da je materija iz paketa koji su vještačeni identična oncj iz paketa kcji nisu vještačeni.

Razmatrajući osnovanost prigovora odbrane, vijeće izvodi zaključak da je vještačenje zaista vršeno metodom slučajnog uzorka, te da isto nije obavljeno nad svim dostavljenim paketima. Međutim, vijeće je u konkretnom slučaju prihvatilo objašnjenje vještaka Radović – Rajević Gordane, koja je tokom pretresa istakla da je vještačenje vršeno prema strogo propisanim pravilima Ujedinjenih nacija, te u tom kontekstu naglasila da se do 20 uzoraka mora vještačiti svaki uzorak, dok se preko 20 uzoraka vještači količina koja se dobije matematičkom operacijom "drugi korijen iz dostavljenog broja uzoraka", naglasivši da je to praksa i u svim drugim zemijama svijeta a isto stoji i u svim preporukama koje Federalna uprava policije dobija od UN-a. Osim toga, vještak je naglasila da su svi paketi prošli kompletnu hemijsku analizu, da je istom ustanovljeno kako je sav dostavljeni materijal identičan, te je na glavnom pretresu istakla kako je navedeni materijal "prošao kroz njene ruke", zbog čega ista garantuje da je ostatak materijala identičan onome koji je vještačen.

Iskaz svjedoka Kobijak Elmedina odnosi se na analizu oduzetog navigacionog uređaja, a iskazi svjedoka Babić Samira i Fazlić Sabine odnose se na obradu podataka i telefonsku analizu brojeva. Po naredbi tužilaštva vršena je analiza tri telefonska brcja i analitičar je došla do podatka da je jedan od tih brcjeva crnogorski broj, i da između ta tri brcja postoji učestala komunikacija. tužilaštvo je u okviru dokaznog postupka u sudski spis uložilo i izvještaj o očitovanju podataka sa mobilnih telefonskih aparata i SIM kartica, sačinjen od inspektora Centra za forenziku i podršku pri MUP-u F BiH, Samira Babića, uz koji izvještaj je sačinjena i analiza učestalosti poziva, a sve po naredbi Suda BiH brcj: X-KRN-08/641 od 15.01.2009. godine.

Inspektor Samir Babić je u svjctvu vještaka saslušan pred Sudom, kojom prilikom je istakao da je Centru za forenziku i podršku dostavljeno ukupno devet mobilnih telefonskih aparata privremeno oduzetih od Vinka Jurića, Maria Krešića, Dražana Pavlovića i Milislava Lučića, sa određenim brcjem SIM kartica (detaljno navedenih u izvještaju), uz što su dostavljeni i telefonski listinzi za pojedine preplatničke brcjewe. Vještak je istakao kako je naredbom tužilaštva brcj: KT-543/08 od 31.03.2009. godine, zatraženo utvrđivanje uzajamnih poziva sa pretplatničkih brcjewa privremeno oduzetih od gore navedenih lica i to za period od 01.12.2008. godine do 15.12.2008. godine. S tim u vezi, vještak je naglasio da je u navedenom periodu evidentna komunikacija između pretplatničkih brcjewa koje su koristili Vinko Jurić, Mario Krešić i Dražan Pavlović, te da je komunikacija bila naročito intenzivna u periodu od 06.12.2008. godine do 15.12.2008. godine. Navedeno potvrđuje analiza učestalosti poziva sačinjena analiziranjem podataka sa mobilnih telefonskih aparata koja su koristila gore

navedena lica, a na osnovu koje je sačinjen i šematski prikaz ostvarenih komunikacija između ovih lica. Iz šematskog prikaza je vidljivo da je u inkriminisano vrijeme (u periodu od 08.12.2008. godine do 12.12.2008. godine), između preplatničkih brojeva koje su koristili Vinko Jurić, Mario Krešić i Dražan Pavlović, bila intenzivna i uzajamna komunikacija, kako putem odlaznih i dolaznih poziva, tako i putem SMS poruka.

Navode ovog svjedoka potvrđuje i stručno lice Sabina Fazlić, zaposlena u Federalnoj Upravi policije, na poslovima analitičara, koja je i u svojstvu svjedoka saslušana pred sudom i koja je istakla da je na osnovu naredbe Tužilaštva BiH sačinila šematski prikaz telefonskih listinga broj: 09-13/2-04-3-26/5 od 12.05.2009. godine. Svjedok je istakao da su sačinjene i šeme direktnih i indirektnih povezanosti poziva između dostavljenih brojeva, a za period od 01.12.2008. godine do 15.12.2008. godine, te je posebno istakla šemu broj 11., iz koje je vidljiva određena komunikacija i sa jednim crnogorskim brojem, a za koji je naknadno utvrđeno da ga koristi optuženi Vinko Jurić. Iz navedene šeme vidljiva je povezanost ovog "crnogorskog" broja sa preplatničkim brojem kojeg je koristio Mario Krešić, u smislu da je sedam poziva upućeno prema Mariu Krešiću dok je Mario Krešić jedanput pozivao ovaj "crnogorski" broj. Takođe, iz ove šeme je vidljiva i komunikacija ovog "crnogorskog" broja sa brojem "063450321" a kojeg je koristio Dražan Pavlović, iz koje proizilazi da je Pavlović dva puta pozivao optuženog Vinka Jurića.

Dakle, iz navedenog proizilazi zaključak da je optuženi Vinko Jurić u inkriminisano vrijeme komunicirao sa Mariom Krešićem i Dražanom Pavlovićem, što je u saglasnosti sa drugim utvrđenim činjenicama.

Analizirajući materijalne dokaze optužbe sud je izveo zaključak da svi materijalni dokazi potkrepljuju iskaze svjedoka i vještaka. Pretres kuće Dražana Pavlovića je izvršen na osnovu sudske naredbe, o pretresanju je sačinjen zapisnik o pretresanju (13. i 14.12.2008.), općina droga, ukupno 154. paketa, oduzeta je od Pavlovića na osnovu potvrda o oduzetim predmetima, izvršen je uvid u pakete sa opojnom drogom na glavnom pretresu.

Prilikom pretresa izvršeno je fotografisanje, iz kojih fotografija sa fotodokumentacije je vidljivo da je u porodičnoj kući Pavlovića, u potkrovlju kuće, pronađeno 90. paketa sa drogom, a da je još 64. paketa pronađeno u poslovnom prostoru koji koristi Pavlović u ul. Splitska broj 76 Mostar. Izgled paketa potvrđuje navode da su paketi bili upakovani u providnu foliju ispod koje je vidljiva "suha zejasta materija".

Obzirom da se radi o nespornim materijalnim dokazima, nema potrebe za njihovom detaljnom analizom, ali je potrebno naglasiti da su svi materijalni dokazi originalni, pribavljeni na zakonit način, saglasni sa ostalim provedenim dokazima i nisu ničim dovedeni u sumnju.

Obzirom da je odbrana prigovarala na dokaze tužilaštva koji govore o kretanju i radnjama optuženog prilikom odlaska u Crnu Goru, Sud je izvršio analizu tih dokaza:

Iz dopisa CNB Interpola Sarajevo broj: 16-3-04-8-IP-I-OK-652/09-8 od 16.03.2009. godine, proizilazi kako su podstredstvom CNB Interpola Podgorica izvršene određene provjere o evidencijama prelaska državne granice za lice Vinko Jurić, kojom prilikom je utvrđeno da je navedeno lice dana 09.12.2008. godine, u 17:52 sati, na graničnom prijelazu "Vračenići", na ulazu u Crnu Goru, upravljalo putničkim motornim vozilom "Opel Astra", registarskih oznaka 961-T-312, dok je dana 10.12.2008. godine, u 09:44

sati, isto lice upravljajući istim vozilom, izašlo iz Crne Gore na pomenutom graničnom prijelazu.

Takođe, iz Ugovora o najmu brj: 116/08 od 08.12.2008. godine, sklopijenog između korisnika Vinka Jurića i agencije Turist 98 Rent a Car iz Jajca, proizilazi kako je optuženi Vinko Jurić, dana 08.12.2008. godine, od navedene Rent-a Car agencije unajmio putničko motorno vozilo marke "Opel Astra", obične crvene boje, registarskih oznaka 961-T-312. Iz navedenog ugovora proizilazi kako je isti najam okončan dana 10.12.2008. godine, i to u 16:00 sati.

Nadaije, iz dopisa uprave hotela "Ero" Mostar od 29.04.2009. godine, proizilazi kako je optuženi noć sa 11.-og na 12.-i decembra 2008. godine, boravio u navedenom hotelu, kcjom prilikom se prijavio kao Vinko Jurišić te predočio putni dokument brj: P RH 003799022, a sa ličnim podacima kcji su identični generalijama optuženog, odnosno datumu rođenja na dan 12.11.1978. godine u mjestu Jajce, ali nije sporno da se radi o optuženom, jer su stranke saglasne da se vjerovatno radi o grešci u prezimenu optuženog.

Imajući u vidu navedeno, te iskaz svjedoka Dražana Pavlovića, kcji je tvrdio da je sa Krešićem i Jurićem bio u Mostaru u četvrtak ujutro, što je kalendarskim pregledom datum 11.12.2008. godine, a kcjom prilikom su mu isti rekli da opcjna droga dolazi to veče, pri čemu je naglasio da ga je "Jusa" pozvao oko 21:50 sati i rekao da se nađu za 10 minuta, zatim opisao ulogu optuženog dok su čekali drogu, sasvim je jasno kako je optuženi Vinko Jurić u inkriminisano vrijeme bio prisutan prilikom primopredaje opojne droge, te je istu noć proveo u hotelu "Ero" u Mostaru.

Dokazi odbrane i njihova ocjena:

Branilac optuženog je kao dokaz odbrane predao primjerak navedenog ugovora o najmu vozila kao materijalni dokaz odbrane, kcjom prilikom je branilac uložio i drugi ugovor sklopijen između optuženog Vinka Jurića i navedene agencije o najmu istog vozila, koji ugovor je sklopijen dana 10.12.2008. godine, u 17:00 sati, a onda je dana 13.12.2008. godine ponovo sklopijen ugovor do 15.12.2008. godine.

Vijeće međutim smatra kako ovim ugovorima nije dovedeno u pitanje kretanje optuženog u inkriminisano vrijeme, naprotiv, navedenim materijalnim dokazima samo je potvrđeno da je optuženi Vinko Jurić dana 10.12.2008. godine, u 09:44 sati, prešao granični prelaz između Crne Gore i BiH, i istog dana, u 16:00 sati, bio u Jajcu, kcjom prilikom je vratio unajmijeno vozilo i tada zaključio novi ugovor prezentiran od strane branioca

Optuženi je po prijedlogu odbrane saslušan na glavnom pretresu dana 14.12.2009. godine. Tom prilikom je naveo da je Krešića znao do devet-deset mjeseci prije događaja, a Dražana je upoznao preko Krešića. Sa Krešićem je imao kontakte u pauzama, čuli su se telefonom ikada ide u Mostar popiju kafu. Prije hapšenja (petak ili subota), pozvao ga je Krešić i pitao da dođe do njega, da mu treba usluga, da iznajmi vozilo. Pristao je te je u Jajcu iznajmio vozilo, misli 08.12.2008. godine. Vozilo je iznajmio na dva dana, a ujutro je krenuo za Mostar. Našli su se u jednom kafiću u Mostaru, a onda je Krešić pozvao Dražana i tada su se upoznali. Nakon toga on je otišao za Grnu Goru, jer su se tako dogovorili na tom sastanku, a Krešić je trebao ići za Grnu goru ali nije mogao zbog potjernice. U Grncj Gori je trebao naći nekog čovjeka, on ne zna kcjeg.

Kada je pošao dobio je od Dražana telefon sa crnogorskim brojem, a dali su mu telefon da bi mogli sa njim kontaktirati. On je imao svoj telefon ali ga nije koristio jer je bio u "romingu". Dolaskom u Nikšić pozvao je po dogovoru Krešića, rečeno mu je da sačeka, a onda ga je pozvao Dražan i rekao da taj čovjek neće doći i da se vrati. Obzirom da je bilo kasno noćio je u Crncj Gori a sutradan je došao u Mostar, tražio je da mu plate Renta car, ali su mu oni rekli da sačeka. Zbog bolesti ajeda produžio je renta car za dva dana, a kada je saznao da mu je ajed umro tražio je od Krešića da mu da pare za renta car. Kada su se našli šetali su po Mostaru, tada je Krešić nekog zvao, a onda je njemu rekao da noći u Mostaru, što je i učinio u hotelu "Ero". Sutradan je zvao Krešića ali mu se nije javljao, pa je on otišao za Jajce, a kasnije je razdužio vozilo. Navodi da on nema veze sa drogom.

Na poseban upit zašto je pristao da učini uslugu Krešiću, optuženi je naveo da je htio zaraditi 200 KM, te da su mu oni (Krešić i Dražan) trebali dati taj novac.

Vršeci usporedbu iskaza optuženog sa iskazom koji se dao u istrazi, vidljivo je da su dijelovi iskaza kontradiktorni. Tako je u istrazi optuženi rekao da je iznajmio vozilo renta cara 08. ili 09.12.2008.godine, da je htio samo učiniti uslugu njima dvojici, a "Jusa" mu je rekao da će mu platiti troškove rent-a cara te da će ga za tu uslugu počastiti, ali mu nisu rekli čime, kada i kako, dok je na glavnom pretresu rekao da su mu trebali platiti 200 KM.

U istrazi navodi da je u inkriminisano vrijeme zaista bio u Crncj Gori, te da ga je po povratku, na samom ulazu u Mostar nazvao "Jusa" sa kojim se našao na jednoj benzinskoj pumpi i od istog tražio naknadu za Renta car i ostale troškove, međutim kako ističe, "Jusa" ga je zamolio da ostane još par sati na što je on pristao. Jurić je potom naveo kako ga je "Jusa" zamolio da ga odvuče prema Buni, pa obzirom da je to već bio četvrtak, negdje iza 19:00 sati, Jurić ističe kako je pristao da ga odveze, kojom prilikom im se prikijučio Dražan, te je potom opisao radnje prilikom dolaska Go.fo IV, crne boje, istaknuvši kako mu je "Jusa" na kraju rekao da ide u hotel "Ero", da tu prenoći a on će mu naknaditi troškove.

Nasuprot ovom iskazu, optuženi je svjedočeci tokom glavnog pretresa, dana 14.12.2009. godine, a u svojstvu svjedoka odbrane, istakao kako je nakon provedene noći u Crncj Gori, te dolaska u Mostar, tražio od Krešića i Pavlovića da mu plate Rent-a-car i ostale troškove, pa obzirom da su mu isti rekli da sačeka dan-dva, isti je zbog bolesti ajeda produžio Rent-a-car na još dva dana. Jurić je potom istakao da je tog 11.-og bio u Mostaru, naglasio da nikoga nije vozio na Bunu i da on sa drogom nema nikakve veze.

Na poseban upit tužioca na glavnom pretresu zašto je tokom saslušanja u istrazi rekao da je išao na Bunu na način kako je to opisao, optuženi je rekao da je to rekao jer je bilo psihičkog maltretiranja i da su mu rekli da kaže za tog Go.fo IV, dodavši da sa rent-a-carom nije išao na Bunu već samo do Mostara.

Prilikom ocjene iskaza optuženog, vijeće zaključuje da je iskaz sam sebi kontradiktoran, suprotan ostalim dokazima i nije ničim potkrijepljen. Sama činjenica da o važnim stvarima optuženi u istrazi i na glavnom pretresu priča drugačije, dovodi njegov iskaz u sumnju. Osim toga, nelogični su navodi optuženog da je pristao da učini uslugu Krešiću, a nije pitao šta to tačno treba da radi, nije pitao kojeg čovjeka treba da nađe, niti u kojem cilju, posebno iz razloga, što i sam priznaje, da mu je tada Krešić rekao da on ne može preko granice jer je imao problem u vezi sa drogom.

Nije uvjerljiv navod optuženog da je u istrazi rekao da je išao na Bunu jer je imao psihičko maltretiranje, i da mu je rečeno "da kaže za tog Go.fo IV", posebno ako se uzme

u obzir da je tokom istrage dana 17.12.2008. godine saslušan od strane tužiteija u prostorijama Tužilaštva BiH, u prisutnosti stručnih saradnika, zapisničara, ovlaštenog službenog lica, a posebno u prisutnosti braniteija postavljenog po službenj dužnosti. Pri tom je vidljivo da je upoznat o svim pravima i obavezama, i da je upozoren, ukoliko odluči dati iskaz i ukoliko to učini u prisutnosti braniteija, da se takav iskaz može bez njegove saglasnosti koristiti na glavnom pretresu.

Dakle, iz svih navedenih razloga sud nije prihvatio iskaz optuženog kao tačan i vjerodostojan, posebno u bitnim i odlučnim činjenicama, kako je to naprijed prezentovano.

Odbrana je predložila saslušanje svjedoka Krešić Maria i Pavlović Dražana, ali su pitanja odbrane bila usmjerena samo na način i vrijeme saslušanja tih svjedoka od strane tužilaštva, tako da tada svjedoci nisu davali podatke o činjenica vezanim za činjenični opis radnji zbog kcji je optuženi proglašen krivim, iz kcjih razloga se ocjena takvih iskaza svodi samo u okviru saslušanja od strane odbrane, a prigovore branioca u pravcu načina i vremenske distance saslušanja svjedoka od strane Tužilaštva sud je prethodno ocjenio i obrazložio, u djelu presude kcji se odnosi na prezentiranje predloženih i izvedenih dokaza, kako odbrane tako i Tužilaštva.

...

Dakle, na osnovu svih prezentiranih činjenica vijeće ovog suda je izvelo zaključak da je optuženi svojom radnjama ostvario sva bitna obilježja krivičnog djela neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ BiH. Iz načina na kcji je optuženi preduzima radnje nesporno proizilazi njegov umišljaj, svjest o protivpravnom i neovlaštenom postupanju. Radnje čini svojom voljom i sa ciljem da kupovinom, prijenosom i dajim prometom opojnim drogama pribavi materijalnu korist. Na opisani način organizuje grupu ljudi radi učinjenja predmetnog krivičnog djela.

Imajući u vidu sve navedene okolnosti, Vijeće je uz primjenu odredaba članova 39., 42. i 48. KZ BiH, za počinjeno krivično djelo neovlašteni promet opojnim drogama iz člana 195. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ BiH, optuženog Vinka Jurića oglasilo krivim te mu je izreklo kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina. Vijeće smatra da će se samo ovakvom vrstom i visinom krivične sankcije postići svrha kako specijalne tako i generalne prevencije, te da je kazna zatvora u trajanju od pet godina srazmjerna i adekvatna težini djela i stepenu krivične odgovornosti optuženog.

Odlučujući o vrsti i visini krivične sankcije vijeće je imalo u vidu prvenstveno vrstu djela, da se radi o međunarodnom prometu supstanci koje su opasne za život, i da iste predstavljaju ozbiljnu prijetnju zdravlju i dobrostanju svih ljudi i negativno se odražava na ekonomske, kulturne i političke temeje društva.

Zatim je vijeće uzelo u obzir i sve okolnosti koje utiču da visina kazne bude manja ili veća, tzv. olakšavajuće i otežavajuće okolnosti. Tako Vijeće na strani optuženog Vinka Jurića nije našlo olakšavajuće okolnosti, dok su istovremeno otežavajuće okolnosti evidentne. Od otežavajućih okolnosti na strani optuženog vijeće je prvenstveno cjenilo vrstu djela, a posebno količinu opojne droge koja je bila predmet međunarodnog prometa, a koja je dajje trebala biti prebačena prema zemijama Zapadne Evrope, potom i stepen krivične odgovornosti, a uzevši u obzir činjenicu da je optuženi bio

organizator grupe ljudi radi međunarodne prodaje odnosno prijenosa opcjne droge, kao i u izraženom stepenu društvene opasnosti zbog konstantnog i učestalog vršenja ove vrste krivičnih djela na prostoru BiH.

Vijeće nije prihvatilo prijedlog Tužilaštva da se od optuženog Vinka Jurića oduzme novčani iznos od 3.150,00 Eura, a koji iznos prema navodima Tužilaštva predstavlja protivpravnu imovinsku korist pribavijenu izvršenjem krivičnog djela iz člana 195. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ BiH. Naime, Vijeće na osnovu uloženi dokaza Tužilaštva nije moglo van razumne sumnje izvesti zaključak da navedeni novčani iznos pripada optuženom, te da je isti u vezi sa izvršenjem predmetnog krivičnog djela.

U tom kontekstu, Vijeće ističe da iz fotodokumentacije broj: 02/5-2-04-2-36/09 od 16.12.2008. godine, jasno proizilazi da je novac pronađen u jednoj od prostorija porodične kuće u kojoj živi optuženi Jurić, međutim, Tužilaštvo nije pružilo niti jedan dokaz koji bi Vijeće ubjedilo da ovaj novčani iznos potiče iz izvršenja predmetnog krivičnog djela, a niti sam činjenični opis tačke 1. optužnice ukazuje da je novac proistekao iz prodaje opcjne droge ili da je na drugi način u vezi sa radnjama iz činjeničnog opisa. Osim toga, pretresu porodične kuće, kada je novac pronađen i oduzet, nije prisustvovao optuženi, a činjenica da je potvrda o oduzimanju sačinjena na ime optuženog i potpisana od optuženog, ne predstavlja dokaz da je novac oduzet od optuženog kao njegov, a posebno nije dokaz da predstavlja protivpravnu imovinsku korist. Nada je, iz činjeničnog opisa jasno proizilazi da je optuženi dogovorio isporuku za njemu poznatu cijenu ali nema podataka da li je isti primio određenu naknadu u vezi sa radnjama koje je poduzeo, shodno čemu Vijeće nije ni imalo utemeljenja da navedeni novčani iznos smatra protivpravnom imovinskom koristi pribavijenom izvršenjem krivičnog djela, a zbog čega nema ni osnova za oduzimanje tog novčanog iznosa. Nakon pravomoćnosti presude novac će biti vraćen vlasniku, o čemu će Sud donijeti posebno rješenje.

Odredbom člana 56. Krivičnog Zakona BiH propisano je da će se vrijeme provedeno u pritvoru, kao i svako lišenje slobode u vezi sa krivičnim djelom uračunati u izrečenu kaznu zatvora, pa je Sud optuženom u izrečenu kaznu zatvora uračunao vrijeme provedeno u pritvoru, i to počev od dana lišenja slobode, tj. od 16.12.2008. godine pa nadalje;

Obzirom da je optuženi oglašen krivim za počinjenje krivičnog djela iz člana 195. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ BiH, isti je na osnovu člana 188. stav 1. u vezi sa članom 186. stav 2. ZKP-a BiH, obavezan da naknadi troškove krivičnog postupka, čiji će iznos Sud utvrditi posebnim rješenjem po pribavljanju potrebnih podataka.

...

Nasuprot tome, na osnovu odredbe člana 284. tačka c) Zakona o krivičnom postupku BiH, optuženi Vinko Jurić, **oslobođen je od optužbe**

- da je dana 16.12.2008. godine, u mjestu Jajce, u ulici Bulići bb, u podrumskim prostorijama porodične kuće porodice Jurić, neovlašteno držao 146 komada

metaka za automatsko i poluautomatsko vatreno oružje različitog kalibra i tri prazna okvira za automatsku pušku, čije držanje građanima uopšte nije dozvoljeno, a čime bi počinio krivično djelo neovlašteno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 1. KZ F BiH.

Naime, Vijeće smatra kako Tužilaštvo u konkretnom slučaju nije ponudilo dokaze koji bi van razumne sumnje potvrdili da je upravo optuženi Vinko Jurić držalac ili vlasnik navedenih predmeta. Iz dokaza koje je Tužilaštvo uložilo u sudski spis odnosno iz zapisnika Federalnog MUP-a o pretresanju stana, drugih prostorija i pokretnih stvari brcj: 13/04-sl-1/08 od 16.12.2008. godine, a što proizilazi i iz fotodokumentacije brcj: 02/5-2-04-2-36-1/09 od 16.12.2008. godine, vidljivo je da su navedeni predmeti pronađeni u podrumu porodične kuće, u ulici Bulići bb, u Jajcu, čiji je vlasnik otac optuženog, Zvonko Jurić, a koji je u tom svjstvu i potpisao navedeni zapisnik. Takođe, iz samog zapisnika je vidljivo da optuženi Vinko Jurić nije prisustvovao pretresu navedenih prostorija, obzirom da isti nije zatečen u kući, dok iz dopune službenog izvještaja Federalnog MUP-a brcj: 09-13/4-KU-147/08 od 17.12.2008. godine, proizilazi kako je optuženi naknadno uočen od strane ovlaštenih službenih lica Policijske stanice Jajce, te je nakon poziva i dolaska u službene prostorije lišen slobode. U tom kontekstu, bitno je istaći da je potvrda o privremenom oduzimanju navedenih predmeta brcj: 13/4-SL-2/08 od 16.12.2008. godine, a po kccj je optuženi Vinko Jurić osoba od koje se ovi predmeti privremeno oduzimaju, naknadno popunjena na njegovo ime i potpisana od istog.

Osim toga, iz zapisnika Tužilaštva BiH o ispitivanju osumnjičenog Vinka Jurića brcj: KT-543/08 od 17.12.2008. godine, vidljivo je da Tužilaštvo nije postupilo shodno odredbi člana 78. stav 2. ZKP BiH odnosno da tokom ispitivanja u istrazi optuženom nije saopšteno da mu se na teret stavlja izvršenje krivičnog djela iz člana 371. stav 1. KZ F BiH, niti su mu saopšteni osnovi sumnje protiv njega za to djelo, a ni tokom saslušanja na glavnom pretresu nisu mu u vezi sa tim postavljana pitanja. Kada se ova činjenica dovede u korelaciju sa materijalnim dokazima koje je Tužilaštvo BiH ponudilo Sudu, a vezano za tačku 2. optužnice, to je sasvim jasno da Vijeće nije ni moglo van razumne sumnje izvesti zaključak da je optuženi znao za ove predmete, da je iste neovlašteno držao odnosno da isti pripadaju upravo njemu, zbog čega je istog i oslobodilo od optužbe da je počinio krivično djelo neovlašteno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 1. KZ F BiH.

Sud je odbio prijedlog odbrane da se sasluša Jurić Zvonko, otac optuženog, na okolnosti pronađene municije u porodičnoj kući. Branilac je prijedlog podnio nakon provođenja dodatnih dokaza Tužilaštva, u okviru dokaza odbrane kao odgovor na pobijanje navoda odbrane (duplika). Međutim, obzirom da Tužilaštvo nije provodilo nikakve dodatne dokaze u vezi predmetnog djela, onda nije ni bilo osnova za izvođenje dokaza duplike od strane odbrane. Osim toga, vijeće smatra da provođenje tog dokaza ne bi doprinijelo drugačijem činjeničnom stanju niti drugačijoj odluci suda, a iz svih prezentiranih razloga, a vijeće je imalo u vidu princip akuzatornosti, tj da se krivični postupak može pokrenuti i provesti samo po zahtjevu Tužitelja i da je na Tužilaštvu teret dokazivanja.

Međutim, obzirom da je odredbom člana 391. stav 1. ZKP BiH propisano da će se predmeti kcji se po KZ-u BiH moraju oduzeti i kada se krivični postupak ne završi presudom kojom se optuženi proglašava krivim, a ako to zahtijevaju interesi opće sigurnosti i interesi morala, to je Vijeće, zbog razloga opšte bezbjednosti i zaštite interesa svih građana, navedene predmete oduzelo, o čemu je doneseno i posebno rješenje, a sve kako to propisuje navedena zakonska odredba.

U odnosu na oslobađajući dio presude, a na osnovu odredbe člana 189. stav 1. ZKP BiH, troškovi krivičnog postupka iz člana 185. stav 2. tačka a) do j) kao i nužni izdaci optuženog i nužni izdaci i nagrada branioca, padaju na teret budžetskih sredstava Suda.

Zapisničar

Denis Podžić

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA**

Hasija Mašović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: *Protiv ove presude dozvoljena je žalba vijeću Apelacionog oājeijenja Suda BiH u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema pismenog opravka presude.*